

Betrægtning.

At tænke paa Døden, det er at leve.

Troende Sjæl, vent Døden hver Stund; thi den efterstræber dig til hver Tid og Stund. Naar du om Morgenen staar op, da tænk, at denne Dag kan blive din sidste i dit Liv. Og naar du om Aftenen gaar til sengs, da tænk, at denne Nat kan blive din sidste paa Jorden.

Ved hvadformelst du end gjør eller foretager dig, saa læn først over og prøv dig selv, hvorvidt du vilde gjøre det, hvis du i den samme Stund skulle dø og træde frem for Guds Domstol.

Tror du maasse, at Døden ikke er dig nær, naar du ikke tænker paa den? Eller mener du, at Døden kaldes frem, naar du tænker paa den? Enten du tænker paa den eller ikke, saa staar dog Døden stedse truende over dit Hoved.

Livet er givet dig, ikke som en Gæddom, men som et Laan. Du har indtrædt i dette Liv paa den Betingelse, at du atter maa udgaa af det. Røgen udfom du af din Maders Liv, og usgen skal du fare herfra igjen.

Vort Liv er en Pilgrimsfærd. Naar vi længe har vandret hist og her, maa vi omsider vandre hjemad igjen. Du er i denne Verden ikke som en, der stedse er herre, men kun som en Rudsger og fremmed. Saa tænk da stedse paa, hvor du haster hen i hvert Dieblis. Vi bedroger os frugtseligt deri, at vi mener, at vi ikke dør før end vort sidste Randedrag; thi vi dør hver Dag, hver Time, hvert Dieblis. Enhver Forsørgelse af vort Liv er en Forsørgelse deraf, enhver Forsørgelse en Forsørgelse. Vi falder ikke pludselig med engang i Dødens Sønder, men med hvert Minut kommer vi den nærmere.

Vort jordiske Liv er en Vej; hver Dag maa vi tilbagelægge en Del af den. Død og Liv tæller at være saa langt fra hinanden, og dog ligger intet saa nær et andet som Døden og Livet. Uafsladelig hurrinder Livet, uafsladelig nærmer Døden sig os. Afgesom de Følelser, der farer tilfods, ofte inden de merker det, og ofte uden at de tænker derpaa, er ved Hælsens

Maal, saaledes kommer ogsaa vort dødelige Dødsmaal, naar Sjælen den stedse nærmere, hvad vi end gaa enten vi æder, drikker eller sover. Al, hvor mange har ikke allerede tilbage- loget sin Livsdel, medens de endnu stræver efter Vildier til Livets Op- hold!

Ingen tager med Glæde imod Døden, naar den kommer, uden at hun længe har beredt sig paa at modtage den. De daglig bort fra dig selv, uorden du lever, saa skal du leve for Gud, naar du dør. Først du dør, maa Sunden dø i dig. Dør den gamle Adam i dig, medens du lever, saa skal Kristus leve i dig, naar du dør. Saa vort udvortes Menneche til- grunde, medens vi lever, saa skal vort indvortes Menneche være foraget, naar vi dør. (2 Kor. 4. 16.)

Døden slutter os ud af Tiden ind i Evigheden; thi paa hvilket Sted Træ- et falder, der skal det blive. (Pred. 11. 3.) Hvor alvorligt har vi derfor ikke tænkt paa vor Død! Tiden hen- rinder, og derpaa følger Evigheds uuaandelige Rum. Bered dig derfor i Tiden paa Evigheden. I en enkelt Time, i Dødsminen afgøres det, hvorledes vi for evigt skal blive, salige eller usalige. I dette eneste Dieblis vinder eller taber du den evige Salig- hed. Derfor maa du, troende Sjæl, med sandt Alvor berede dig paa denne Time.

Det vil vorde dig let at foragte alle verdslige Ting, naar du tænker paa din tilstundende Død. Tænk paa, at dine Pine i Døden skal forværres, saa vil du let kunne vende dem bort fra, hvad det er muligt og forlan- geligt. (Zalm. 11. 37.) Tænk paa, at dine Preen i Døden skal blive dybe, saa vil du lettere kunne tilstoppe dem for ugudeligt og uhyggeligt Tale. Tænk paa, at din Tunge i Døden skal blive stum, saa vil du ofte mere paa og være forsigtigere i Sølget af dine Ord.

Vad din Sjæl ret levende forestille sig Dødsbeden og Dødsangesten, saa vil du let kunne foragte Verdens Ryst. Tænk paa, at du usgen maa fare herfra, saa vil Føttigdommen ikke være dig tung her i Livet. Tænk paa Dødens hele Forsørgelighed, saa vil du let kunne forsmaa Verdens Glans og Glimmer. Tænk paa den

angstelige Dødsmaal, naar Sjælen maa skilles fra Legemslykten, saa vil du lettere bevare dig for al Synde- skyld.

Tænk paa den Forvandling, som Døden fører med sig, saa vil du let kunne udgaa dit dødelige Hjad. Tænk paa, hvor usgen og bær og for- ladt af alle Skabninger du bliver i Døden, saa vil du let kunne drage din Hjertelighed bort fra dem og vende den til din Elsker. Tænk paa, hvor angstelig Døden sørger for, at du ikke tager med dig det unødige af dette Liv, saa vil du let kunne foragte af Verdens Rigdom.

Den, som i dette Liv daglig dør i sine Synder, kan komme gennem Døden til den evige Døds Straf. Ingen kommer til det evige Liv uden den, som her begynder at leve i Kris- tus. Vil du leve i Døden, saa maa du ved Troen lade dig indpude i Kris- tus.

Den Døden stedse i dine Tænder; thi stedse har du den at vente. Vi bæ- rer altid Døden med os; thi altid bæ- rer vi Sunden med os, og Sundenes Sold er Døden.

Vil du undfly Dødens Bitterhed, saa hold Kristi Ord. (Joh. 8. 51.) Troen forblinder og forener os med Kristus. De, som er forenede med Kristus, dør derfor ikke; thi Kristus er deres Liv. Saa, som i Troen han- ger ved Herren, er en Mand med ham. (1 Kor. 6. 17.) Den, som tror, dør derfor ikke til evig Tid; thi Gud er hans Liv.

Israels Følelser gik igjennem det rø- de Hav til det forjættede Land, men Haraa og hans Hær omsom heri (2 Mos. 14). Saaledes er de gudfrug- tiges Død deres Livs Begyndelse og en Vort til Paradiset. Derimod er de ugudeliges Død ikke en Ende paa deres Glendighed, men et Vand mellem den foregaaende og efterfølgende Glendighed. De gaar over fra den første til den anden Død (Hab. 20. 14).

Saa inderlig er Foreningen mel- lem Kristus og de troende, at den il- le engang ved Døden kan opløses. (Rom. 8. 38-39). Selv i Dødens mørkeste Nat lyser den guddommelige Raades Følelser for dem. Paa den forlige Dødsjart nærmer Kristus si-

ne effede ved Englenes Vagt. De hellige Logearer er den Helligaands Tempel (1 Kor. 6. 19) men den Hel- lighaand kan ikke tillade, at hans Tem- pel i Døden gaafe forstyrres. Guds Ord er en usforkæmpelig Sød (1 Pet. 1. 23); den kan ikke ved Døden tilin- tetjæres, men den ligger forborgen i de troendes hjerter og vil i sin Tid levendegjøre dem.

Jeg ventet dig, Herre Jesus, til Dem.

Hvert Dieblis jeg ser mig om.

Hvort du kommer og soare brat,

Maasse denne Dag eller Nat.

Mit Hjertes Kampe dig være bered

A Tro, i Haab, i Hjertelighed.

Jeg sover eller vaager, saa er du min,

Jeg lever eller dør, saa er jeg din.

O Herre, kom snart, kom mild og blid

Og gjøre mig salig til evig Tid!

Amen!

Død og Liv.

Lige overfor os laa et lidet smukt Hus i en Have.

Der boede en ung Rone, som inter- reserede os mere end de andre Na- boer. Hun var tidlig bleven Enke, og havde et eneste Barn, en livlig liden Datter, effelig og frisk som en Ral- dag.

Hvor holdt hun dog af dette Barn!

En Verden omkring sig vidste hun lidet, neppe nok, hvad der gik for sig i det nærmeste Rabsus. Men hver Dag, naar Kloffen slog 12 eller 4, kom hun ud i Gadedøren og laa ud paa Gaden, indtil hun fik Øie paa Datteren, som kom hjem fra Skole.

Da stak der Sølfin over hendes Ansigt, og straalende af Glæde gik hun Datteren imøde.

Tiden gik og Datteren voksede til. Hun var ikke mere Skoletassen, men Bibelen og Luthers Katekismus; thi hun gik til Konfirmationsforberedelse. Til Børnen skulde hun konfir- meres, og Moder og Datter glædede sig til den Tid, da Barnet helt skulde tilhøre Gjemmet.

Vinteren var haard med Is og Sne. Da den første Snevind bragte henover Vandet i Mark, blev det plud- selig Lovet og darsk Sølfin. Men

der kom ogsaa en frem Gjænde med Baaren — en Nervefeber.

Elisabet blev angreben af den, hun laa derinde bag de nedrullede Gardiner i Hert Feber, og Efterretningerne fra Eugensarets blev for hvert Dag daarligere og daarligere. Hun laa i Feberfantasier, troede hun plakkede Blomster og sang herunder de Sange, som hun havde lært hos Presten. Da hun en Dag i Feberbeden vilde forlade Sengen, og den gamle Doktor sagde: „Barn, hvor vil du gaa hen?“ blev hun siebliffelig rolig og svarede:

„Herre, til hvem skal vi gaa hen? Du har det evige Livs Ord.“

Saa kom igjen de paaillige Feberfantasier, og saa endelig en rolig Søvn, af hvilken hun vaagnede med klar Bevidsthed og sendte Moderen et venligt Blik, som hun erindrede hele sit Liv.

„Mor,“ sagde hun sagte og forsøgte at smile.

„O, kjære Barn, fjender du mig nu igjen?“ svarede Moderen med levende Stemme, „nu bliver du frisk igjen.“

„Ja, Jesus gjør mig frisk igjen; han kalder paa mig.“

Derpaa luffede hun sine Pine, og efter en kort Dødskamp døde hun. Hun havde kun været syg i ti Dage.

„Hvad gjør nu den stakkars Moder?“ hed det overalt. Ja, hvad gjorde hun? Uden Taarer sad hun i det mørke Kammer ved sit Barns Dødsleie, selv blev som et Lig. Som i en Drøm saa hun Høit komme og gaa og hørte deres Besøggelser. Hvad blev der sagt? O, det, som altid bliver sagt:

„Hvor vakker ligger hun ikke der! Hun saa ud, som om hun blot sov.“

„Og saa de deilige Blomster, hun havde faaet — hun var saa glad i Blomster.“

Godde Moderen kunnet svare paa disse Udraab, saa vilde hun have raadt:

„Hvad hjælper Blomsterne hende, og hvad hjælper de mig? Hvad hjælper det, at hun ligger der saa smuk, som om hun sov? Hun er jo død, og hun vil aldrig vaagne mere!“

Men hun kunde ikke tale, hun kunde heller ikke sige noget, da andre sagde:

„Tænk dog paa alt det, som hun maatte er forlovet for. Hun har nu kæmpet sin Kamp, og nu hviler hun i Fred. Nu kan hun sige: Død, hvor er din Brod?“

Om Aftenen kom en Raboerste ind og ytrede sin Teltagelse.

„Al, hvor tungt er ikke dette for Dem! Men vi gaar jo alle den Sei. For den ene slaar Timen før, for den anden senere. Enhver har sin Del af Sorg og Kammer, den ene med de døde Værn, den anden med de levende.

Min Søster mistede i en Uge tre, det var hjerteskjærende! Men min Broders Søn blev efter en Nervefeber aandedøds. — det var dog værre; den gode Gud har dog ment det godt med Deres Barn. Man kan i Sandhed sige: Gædes Lod er falden paa liffelige Steder; hun har faaet en skjøn Arv.“

Den stakkars Moder pressede Læberne tættere sammen. Var det en Trøst for hende, at andre ogsaa havde tunge Lidelser, at Døden ogsaa herjede i andres Liv? For den fortabte er det ingen Trøst, at ogsaa andre er gaaet fortabt. Saaledes var det ogsaa med hende. Døbere og dybere leirede Dødens Skjægger sig om hende. Jorden syntes hende som en stor Grav, og fra alle Sider hørte hun Ordene:

„Døden er Syndens Sold!“

Ja, Dødens Brod er Synden. Var det maatte for hendes Synds Skyld, hendes Barn døde? Hvorfor var hun ikke død før? Hvorfor havde Gud ikke hørt hendes Bønner om Redning? Hvorfor hørte han ikke alle disse Tusende Bønner, men lod Menneskene dø, som om deres Liv intet var for ham? Hvorfor overhovedet en levende Gud, som hører Bønner? Og hvis han er til, hvorfor aabenbarede han sig kun i Brede og Dom? Det var jo bedre aldrig at være født!

Det var Lanterne, som gik gennem hendes Sjæl, og som gjorde det mørkere og mørkere derinde. Til sidst luffede hun sig inde. Hun vilde ikke se og tale med nogen. Hun naat et Vigtigt begreb forbi, som hun hen til Binduet. Men naar den klare Vaarsol luffte hende imøde, og hun hørte Anglensangen udenfor, da kaaf hun tilbage i Grønd.

Efter Begravelsen meldte den gamle Prest sit Besøg. „Hun modtager ingen.“ sagde Pigen. Men Presten gik alligevel ind, og da hans gamle, venlige Pine saa paa hende, læstes hendes Tungs Søand.

„Her, Pastor,“ sagde hun, „jeg kan ikke bære dette, jeg kan ikke tale, at man siger, at det er Hjærlighed, det, som er sket med mit Barn, noget, som jeg skal glæde mig over. Sig endelig ikke det til mig.“

„Kjære Kone,“ sagde Presten, „jeg forstaaar Dem saa godt. Jeg havde en Søn; han var mit Hjertes Glæde og mine Pines Lys. Han døde i sin tidligste Ungdom. Da fik jeg at se, hvad Døden var. Den er det skælsigste, som gives. Og kun naar vi faar Tog i den Livets Virkelighed, som overvinder Døden, finder vi Trøst og Hjælp.“

Moderen saa op. Kunde der ogsaa være Trøst og Hjælp for hende.

„Kun et hjælper os over Dødens Græn: At vor Herre Jesus har gjenkæmpet den og overvundet den.

Han ved, hvad det er at dø. Og naar Døden allerede er en Forargelse for os lundige Mennesker, som isølge Naturen er hjemfaldne til den, hvad har den da ikke været for den hellige Guds Søn, for Livets Herre! Men han havde os stakkars Mennesker saa kjær, at han ikke kunde taale at se os hjemfaldne til Dødens Magt, derfor har han erhvervet os Forløsning. Han har taget Syndens Forbandelse paa sig og gjenkæmpet Døden for os, forat vi kunde naa til Liv og Opstandelse. Hans Død og hans Opstandelse alene kan hjælpe os over Døden, intet andet, intet i Tid og Evighed.“

Presten tog et Nystaments, slog op paa det elleste Kapitel hos Johannes og læste Fortællingen om Lazarus's Opstandelse. Mens han læste, støttede Kone Hovedet i sine Hænder, og varme Taarer randt fra hendes Pine.

„O, om Jesuere vilde komme saaledes til min Grav!“ sagde hun hulkende.

„Han kommer, han kommer! Hold fast paa det som det sandeste og virkeligste, der gives. Ugesaa vist som han har raadt: 'Lazarus, kom herud!' ligesaa vist vil han ogsaa raabe til Deres Barn: 'Elisabet, kom herud!' Og ogsaa paa Dem og paa os alle, som hører ham til, vil han raabe. Hvor det bliver herligt! Jeg glæder mig hver Stund til den Dag.“

En Haabets Straale løj over Enfens blege Ansigt. Vilde den formaa at trænge gennem Sorgens Mørke? Hun rakte Presten Haanden og sagde:

„Ikke sandt. De kommer igjen? Gav Redlidenhed med mig, jeg er en stakkars, forladt Kvinde.“

Da Presten forlod Huset, gik han til et lidet Hus, som laa inde i en Gade. I Haven traaf han en forklædt Kvinde.

„God Aften!“ sagde han venlig. „Jeg kommer med en Bøn til Dem. Tog Dem af Mrs. Nielsen, hvis Datter blev begravet igaar. Hun trænger i høi Grad til det.“

„Jeg har allerede tænkt paa at gaae det, Hr. Pastor; men jeg hørte, at der havde været saa mange Mennesker hos hende. Jeg vilde derfor vente, til Strømmen var stanset.“

„Na ja, der har været mange hos hende, og de har gjort hendes Hjerte endnu mere trøstesløst med al deres Smak. Siden jeg selv har erfaret, hvor bitter Døden er, har jeg faaet endnu mere Afsmag for al søladden Tale om Døden, end jeg havde før. Det er Prafer og Leg med Dødens Alvor. Den er ikke noget sødt og skjønt, og det siger ikke sig selv, at vi skal dø. Har vi ikke nogen anden Trøst end denne, saa er vi de elendigste af alle Skabninger.“

„Jeg ved det, Hr. Pastor, jeg har gjenlevet det, og derfor dragede jeg til den stakkars Gæst.“

„Og med den Trøst, hvormed vi er trøstede, kan vi ogsaa trøste dem, som er i Trængsel — ikke sandt?“ Hun rakte hende bevæget sin Haand og gik videre.

Da Mrs. Nielsen næste Dag igjen sad alene i sit Hus i sin dybe Smerte, traadte Doktorens Kone ind til hende og omfavnede hende hjærligt.

„Jeg kan forstaa Deres Smerte,“ sagde hun, „jeg har selv erfaret den.“ Med hjærlige, deltagende Ord bragte hun det saa vidt, at Mrs. Nielsen begyndte at fortælle om sit Barn, om hendes Sygdom og hendes Død, om end Ordene ikke altid faldt let.

„Gaar,“ sagde hun, „besøgte Presten mig, og han læste Fortællingen om Lazarus's Opvækkelse. Han sagde ogsaa, at Herren saaledes ogsaa vilde kalde mit Barn frem af Graven. Men der er saa længe til den Tid, en lang, mørk Ve!“

„Nei, kun et lidet,“ sagde den anden. „Nu Jones det maatte langt for Dem, men naar vi engang kan staa tilbage, saa er Veien kort, et lidet Spand af Tid, en Trængselstid, som ikke er at regne mod den Herlighed, som skal aabenbares paa os.“

Dag efter Dag kom den trøstede Veninde igjen til den ensomme. Presten ligesaa. De førte hende til den opstandne Jesuere, indtil hun selv endelig saandt Veien til ham og klængede sig fast til ham.

Hun kunde ikke overvare Kammerternes Konfirmation, men med Vængsel inndesaa hun Nadverdagen. Nu vidste hun, hvad hun havde i sin Jesuere, og at hun var hendes eneste Trøst i Liv og Død.

Da hun Vaarsmorgen gik med sin Veninde til Barnets Grav, kunde hun rolig se paa, at Naturen smykkede sig i den rigeste Foraars Pragt, og med Glæde høre Anglens jublende Sang i Skoven. Hun turde, som engang Maria, i Tro gribe det salige Vaarsbudskab fra hans Mund. Hun kunde hævne Seiersraadet:

Død, hvor er din Brod? Helvede, hvor er din Seier? Gud være Tak, som giver os Seier ved vor Herre Jesus Kristus!

Kærlighed og Barmhertighed.

En sand Historie.

I en middelstor By levede for nogle Aar siden en Kjøbmand, der brugte den største Del af sin Fritid til at opsøge syge og nødlidende og trøste dem med Ord og Gjærning. Allerede som ung Mand havde han gjort det Ofte, at han vilde ofre Guds Riges Sag is Tidende af det, han tjente, og med største Kærlighed over-

bødt ham sit Løfte.

Derved blev han ikke fattig. „Den, som giver de fattige, løser Herren.“ Den blev med Tiden en ikke blot høit agtet, men ogsaa meget rig Kjøbmand. Denne Betjænelse gjorde ham ikke overmodig, den havde tværtimod den Virkning paa ham, at han voksede i Admuntighed og Kærlighedsfølelse. Derfor tænkte han heller ikke, at nogen som helst Kæmpe kunde røste ham for hans enestaaende Gæmildhed.

„Ker, nei! Jeg gjør ikke paa langt nær saa meget, som jeg var skyldig at gjøre.“ kunde han sige ved saadanne Leiligheder. „Men vil I vide, hvordan en rigtig offervillig Kristi Tjener ser ud, saa oversøg Madam Brøtel ude i Forstaden. Jeg tør sige, at naar man ser hendes Nælsomhed og Offervillighed, saa kan man næsten blive misundelig. Jeg er taknemmelig over at have gjort denne udmærkede Kvinde Bekendtskab; thi nu kan det aldrig fald mig ind at regne det, jeg selv gjør, for noget.

Det vil vist interessere eder at høre, hvordan jeg første Gang traf hende.

For nogle Uger siden blev det mig fortalt, at der ude i Forstaden boede en Kone, som ualmindelig ernærede sig og sin fængseliggende Mand ved sine Hænderes Arbejde. Hun maatte ofte hævne sig frem gjennem stor Rød, saa en Undristtælle visjelig vilde være paa rette Plads, naar da de to gamle hørte til Troens egne.

Jeg nåede ikke, men med nogle Kroner i Lommen begav jeg mig afsted for at lede dem op, og jeg fandt snart deres Bopæl. Den gamle Mand var alene hjemme, han saa paa sit Leie. Hun hilste mig venlig og bad mig tage Plads; Konen var ude for at aflevere Løi, hun havde væjlet, men vilde snart komme.

Jeg fulgte Opfordringen og kom snart i en livlig Samtale med hende. Hun gjorde Indtryk af at være en taalmodig, kristen Mand og kunde ikke nekke at rejse sin Kone for hendes opofrende Kjærlighed.

„Hvor god den hjerte Gud dog har været imod mig.“ sagde han, „at han har givet mig en saadan Hustru!“

I det samme traadte hun selv ind i Bærelset; hun var farvelig, men retlig flad og gjorde straks et godt Indtryk paa mig. I beskedne Ord bad hun mig velkommen og hjærgte om mit Fremde.

Da jeg fortalte hende, at nogle Venner havde gjort mig det Hvert at overbringe hende tolv Kroner, forat hun og hendes Mand kunde saa lidt bedre Forpleining, rødmede hun overrasket og forlegen.

„Hvor De er venlig! Og derfor har De umaget Dem helt berud til os? Tusind Tak!“ stammede hun rørt. „Men blev ikke vred paa mig — jeg kan ikke benytte mig af Deres

Godhed. Der er rundt omkring os saa mange, som er fattigere end vi, og jeg vilde løse det som en Gud, hvis ja tog Pengene fra dem.“

Hun tog og greb ligesom hængende min Haand.

Jeg var isærst overrasket.

„Men,“ sagde jeg, „jeg ser jo, at De har alt andet end Overflod. De har en jeg Mand og er selv tilaars. Med god Samvittighed kan De derfor tage imod Pengene; ingen er dem mere værdig end De.“

Hun rystede paa Hovedet.

„Ker, nei, jeg tør ikke, kjære Herre; jeg har virkelig mere, end vi behøver. Skulde vi komme i Rød, skal jeg tillade mig at komme til Dem. Men idag maa De tage Pengesedlerne med tilbage og give dem til en, som trænger mere til dem end vi.“

Jeg bad hende endnu engang tage imod dem; men hun blev ved sit.

„Vi behøver ikke meget,“ sagde hun, ligesom undskyldende sin Adfærd. „Min hjerte Mand lever næsten kun af lidt Mellemad, og for mig er det en stor Glæde at kunne skaffe ham det lidet, han behøver, ved mit Arbejde. Da han var yngre og rask, da arbejdede han for mig, og vi havde det saa godt som nogen.“

Dermed skulde hun kjærlig til den sene, og jeg lagde Farvel og gik. Men i al Hummelighed fik jeg lagt Pengene under Kommodeteppet, idet jeg tænkte „hun skal komme til at beholde dem alligevel, for hun ved jo ikke, hvem jeg er.“

Men hun havde merket, hvad jeg gjorde, og jeg var ikke kommet ned til Porten, før hun var efter mig.

„De maa tjene mig i at tage Pengene med,“ sagde hun, „jeg kan ikke tage det paa min Samvittighed at beholde dem. Men vil De gjøre mig en Tjeneste, da vær saa venlig at skaffe mig en storstilet Bibel, for mine Pine kan ikke mere se de smaa Bogstaver i vor gamle Bibel.“

Jeg lovede det, og dermed skiltes vi.

Jeg aabnede Porten og traadte ud paa Gaden, hvor jeg mødte en tarvelig flad Kone, som skulde ind ad den samme Port.

„Se her,“ tænkte jeg, „kan du dog vist saa anbragt dine Penge.“

Da saa hjærgte jeg hende venligt ud om hendes Aars.

„At,“ sagde hun, „jeg er fattig og har ikke i den vide Verden et eneste Menneffe, der kan staa mig bi. Men for fjorten Dage siden hjalp Gud mig hellig. En venlig Kone — Madam Brøtel er hendes Kone — har taget mig til sig. Hun var forresten her i Safet. Hvis De kunde skaffe noget Arbejde til hende, vilde hun blive glad. Hun stryger godt, og jeg gaar hende tilhaande, saa godt jeg formaar.“

Konen sang, og jeg stod overmaade beffæmmet. Madam Brøtel, som maatte have nok med sig selv og sin søge Mand, underholdt saa af kristelig Barmhjertighed ogsaa en fremmed og fattig Kvinde.

Jeg vendte tilbage sammen med den fattige Kvinde.

„Madam Brøtel,“ sagde jeg, „jeg har netop nu hørt om Deres Venlighed imod denne fremmede. Nu maa De tillade mig at betale Kostpenge for den, De jaaledes har taget i Deres Bærelse.“

„Ker,“ svarede hun, „jeg kan ikke tage imod en Ere derfor. Jeg afholder jo kun min Kristenslyst, og De ved ikke, hvor deilig det er, at Herren selv i min Fattigdom har tilladt mig at sørge for en endnu fattigere. Skulde vi komme i Rød, maa jeg nok bede Dem om lidt Hjælp; men idag trænger vi ikke.“

Jeg vovede ikke længere at trænge ind paa hende, men sagde hende Farvel med sand Hærfrog. I denne Time, som jeg havde tilbragt i dette Hus, havde jeg lært overmaade meget, og paa Hjemveien maatte jeg uafsladelig tænke paa det Herrens Ord: „Hun har gjort, hvad hun kunde.“

Det var vist ikke usædvanligt at sætte til, som vi gjorde det under denne Fortællings Overkrift: „En sand Historie.“ — (J. Kal.)

EASTERN REALTY CO.
 Hopperstad & Teiberg
 Vi kan anskaffe det bedste Land i gamle saavel som nye skandinaviske settlementer
 18 Riverside Ave. - Spokane, Wash.

For førsteklases Fotografier henvend dem til den velkendte dygtige norske Fotograf
J. P. AABERG
 1322 Pacific Ave. Tacoma

DR. L. N. JACOBSEN
 Norsk Læge og Kirurg
 Kontortid 10-12, 2-4 og 7-8
 Kontor 201 Peoples Savings Bank Bldg Seattle, Wash.
 Office Phones—Main 6177; Ind. 3202
 Residence: Ind. 3620.

DRS. ROBERTS, DOERREY AND BLODGETT
 Dentists
 1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash.

C. C. MELLINGER
 Begravelses-Direktør
 Skandinavisk og Tysk Tales
 Phones Main 251. Home A 1251
 210-12 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.

DRS. J. W. & H. D. RAWLINGS
 Tandlæger
 317-318 Warburton Bldg.
 Telephone Main 5195
 Cor. C & 11th Sts., Tacoma, Wash.

Opdrag fra Luther Publ. House.
Steamship Agency
 Biletter paa alle første Klasse Linier
VISELL & EKBERG
 1308 Pacific Avenue
 Tacoma — | Wash.

Lien's Pharmacy
 Stambinavist Apothek.
 Ole B. Lien. Harry B. Selvig
 DRUGS, CHEMICALS,
 TOILET ARTICLES,
 Recepter udfyldes nøjagtig
 M. 7314 1102 Tacoma Ave.

Skandinavisk
Begravelsesbureau
 C. O. LYNN
 Telefon Main 1745 Home A 4745
GAFFNEY & LYNN.
 945 Tacoma Ave.

Student - Supplies
 of all Kinds
Vaughan & Morrill Co.
 926 Pac. Ave., Tacoma, Wn.

SAM CROW
 HOUSE
 FURNISHING
 COMPANY
 225-27-29
 Riverside Ave.
 Spokane Wash.
 Complete Udvalg Linoleuma, Carpets,
 Möbler, Ovne og Crockery.
 Telephone Main 2494

Alterbilleder Fortællinger og beskikkelige malerier udføres godt og billigt. Alt arbejde garanteret. 17 North 4th Street. Te indtil Næstetage tænk. Giv eller bestil til **Arne Berger, Skid.**
 544 1/2 Wash. St., Portland, Oreg

ENGER & JESDAHL
 Skadeskandlere
 Er det norske Hovedkvarter i Overrett
 1618 Duwitt Ave.

W. H. Mock & Sons
 Professional Funeral Directors and Licensed Embalmers
 PHONES - - Office Main 164
 Residence - - | Box 2681
 | Main 2812
 Undertaking Parlors and Chapel, Maple Block, 1055 Elk St. Bellingham, Wn

ROB'T. W. COLLINS
 Suite in Wiggett Bldg.
 handler med Real Estate og faste Lænsbeholdninger. Læns.
 COEUR D'ALENE, IDAHO

"Pacific Herald."

A Religious Weekly,
Krikteligt Ugeblad udgivet af Prestekonferensen for Pacific Distrikt af den Norske Synode ved en Komite.

Entered at the postoffice at Parkland, Wash., as second class matter.

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til N. D. Vjerke, 1818 Donovan Ave., South Vellingham, Wash.

Alle Nyheder, Beskjendtgørelser og Notiser indsendes til "Pac. Herald" News, Baget Sound Posten, Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Føretning besværes af Past. S. W. Tjernogel. Breve adresserede "Pacific Herald," Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

For Karet \$.75
For Karet til Canada 1.00
For Karet til Norge 1.00

Adresse: Stanwood, Washington.

Til vore Abonnenter.

Den, som nu straks vilde sende os sin 7de til Forsyelse af sin Subskription paa Herald, vilde gjøre os en stor Tjeneste. Der er lidet eller intet, som nu kommer ind; men Udgifterne er de samme. Dette er en meget tør Hærs-tid for Herald. En liden Puge af B. O. Money Orders vilde være særdeles velgjørende. Være du vidste, høre Læser, hvor tungt det er for Herald at arbejde under trykkende Næringsforer, saa ved vi, du vilde forme din Subskription nu, selv om Tiden for den gamle ikke er udløbet. Gjør det.

S. W. Tjernogel.

Ogsaa en Udtalelse.

Blandt de Talere, som optraadte ved Grundstenslægningsen af den fornyede Kirkes Skole i Everett var ogsaa Statens Guvernør, Albert Mead. Hans Tale blev paahørt med stor Interesse og hilset med kraftige og vedbarende Haandklap, beretter Washington Posten. "I sin Omtale af Skolevæsenet fremkom han med følgende to Erklæringer, der valte en glædelig Opmerksomhed." Den ene af disse er som følger: "Den Forbindelse mellem Stat og Kirke, der opstaar ved at Kirkes Religion læres i Statens Skoler — den Forbindelse er jeg med paa med Liv og Sjæl."

At en Politiker straks før Valget ved en saadan Anledning kan bekvæme sig til at tale saaledes, det forundrer os ikke saa meget. Men at en saadan Udtalelse skulde vække en "glædelig Opmerksomhed" i en Forsamling af gode Lutheranere og Bøttrister, det kan vi ikke skjønne. Meget mere skulde vi have ventet en be-

rettiget Protest mod en saadan Udtalelse, der jo gaar ud paa at sætte sig ud over vort Lands Konstitution og blande Stat og Kirke sammen.

Skriftens Være om Undere.

Pastor P. Borup.

[Referat, behandlet paa California Specialkonferens' Møde i Santa Barbara, Cal., og trykt paa konferensens Udsending.]

Indledning.

Det Tema, som vi skal behandle paa vor Konferens, er Skriftens Være om Undere eller Mirakler. Da vi lever i en Bantroens og Overtroens Tid, er Behandlingen af dette Tema visseelig ikke uden Betydning og Interesse. De Bantroerne frembyder alle guddommelig aabenbarede Sandheder, medens de overtroiske antager noget for Sandhed, som Gud ikke har aabenbaret. Derom vidner vor Tids Aviser, med deres utallige Beskjendtgørelser om "Fortune tellers," Spaakvinder og Sandfangerter, over alt i Større og mindre Byer. Derfor bliver ogsaa Behandlingen af vort Tema i hvieste Grad tidsmæssigt, da dette er rettet mod denne vor Tids dobbelte Gift, Bantro og Overtro, som er Tvillingen, udsaaget af Satan selv og fødte af hans Tjenere. Ugudelighedens Børn i denne Verden. Ja, naar endog Bantroen og Overtroen under den falske jaakaldte Videnskabs Masse trænger sig ind ved mange af de kristelige Værestalter i vore Dage, da bliver Behandlingen af vort Tema dobbelt tidsmæssigt.

1.

Undernes Væsen.

Gud er et hemmelighedsfuldt Væsen, som bor i et Lys, hvortil Ingen kan komme, og intet dødeligt Væsen har seet eller kan se ham. Ingen kan af sig selv besvare det Spørgsmaal: Hvem er Gud? Gud er et levende, ubegribeligt, uransageligt Væsen; men til vort Bedste har han ligesom traadt ind af sin skjulte Tilværelse og aabenbaret sig for os. "Thi det, som man kan vide om Gud, er aabenbaret dem; thi Gud har aabenbaret dem det." Rom. 1, 19. Denne Guds Aabenbaring er en dobbelt, nemlig ved hans Ord og ved hans Gjerning, hans Støberverk. Disse Guds Gjerninger naa frem overens med hans Væsen og med hans Ord. Guds Haand og Guds Mund, forat tale menneskeligt, kunne ikke modsig hinanden.

Men ligesom Gud selv, saa er ogsaa alle hans Gjerninger vidunderlige; dog tager vi ikke her Hensyn til saadanne Undere, som daglig for vore Sine sker i Naturen, og vi holder dem ikke for Undere eller Mirakler i

den Forstand, som vort Tema mener. Naar vi taler om Undere, saa mener vi dermed noget overordentligt, noget usædvanligt, en forbausende, usforklarlig Begivenhed, som vækker Beundring. Med Undere eller Mirakler forstaa vi overnaturlige Gjerninger af Gud.

Et Under er noget, som ligger udenfor eller over alle de skabte Naturløves Evner og Kræfter. Det sker og udføres formedelst en Kraft, som ikke har nogen Plads i hele den materielle Skjæde af Marsager og Virkninger, naturlige Grunde og Følger. Et Under har sit Udspring alene i den guddommelige Viljes Kraft, og ikke i hvad vi erkjender for naturlige Love. I den Forstand forstaa vi Undere i vort Tema.

Egentlig definerer vore Teologer Undere saaledes:

Luenstedt siger: "Det er et Under, naar Gud virker enten uden Midler, eller bort over Midlerne, eller gaar imod Midlerne og deres Natur, eller, hvad det nu er, over eller udenfor den af ham fastsatte Orden."

Paier siger: "Med Undere forståes Gjerninger eller Virkninger udenfor den ganske skabte Naturs Orden, som alene kunne frembringes ved guddommelig Kraft."

Til et absolut Under høre altsaa væsentlig to Ting: 1st. At det er en saadan Handling eller Begivenhed, der sker lige for vore Sine i den sykkende Verden, og som vi kan erkjende med vor Forstand, se med Sine og høre med Ørene. 2det. At denne Handling eller Begivenhed fremstiller sig som en aabenbar guddommelig Krafts og Virknings Indgriben i eller imod Naturens Love; thi efter disse kunde en saadan Handling ikke ske.

Men vi maa ogsaa skjelne mellem det, som er vidunderligt og vækker Beundring og det, som virkelig er et Under. Den menneskelige Aand kan ikke begribe sande Undere, og man skjender heller ingen Love, efter hvilke Biblens sande Undere kunne forklæres.

Medens vi nu ved Undere forstaa en Indgriben af den guddommelige Magt og Kraft i Naturens Love, saa omtaler Bibelen dog ogsaa mange andre Undere, som ikke mindre er guddommelige Undergjerninger end f. Eks. Verdens Skabelse af Jorden. Saadanne kunne vi kalde Raadens Undere, som f. Eks. Fortællingen, den personlige Forening af den guddommelige og den menneskelige Natur i Kristus, Menneffets Omvendelse o. s. v.; men om disse taler vi ikke her. Meget mere taler vi om saadanne Undere, som de gamle Dogmatikere har kaldt "Kraftundere." Det danske Virkninger og Gjerninger, ved hvilke Gud paa en overordentlig

Raade har aabenbaret sig som den vældige, almægtige Herre over al Skabningen, der ikke er bunden af nogen jaakaldt Naturlov, men styrer Verden efter sin frie Vilje og ikke efter Love.

Men i Rodsætning til disse Guds Almagts Undere staar de falske Undere, — det er saadanne, som i mange Henseender ligner de sande Undere, de smykker sig med Guds Navn og har ofte Skin af at være sande Undere, dog er deres Væsen ganske forskjellig fra de guddommelige Undere. Saa meget om Begrebet Under.

Efterom kan det er et virkelig Under, som gjenembrøder alle Naturens Skræner og Love, da maa det være indlysende, at dette kan kun ske ved et høiere Væsen, ved Gud selv, og ikke ved nogen Skabning. Derfor siges senere i det andet Punkt, at "sande Undere gjør alene Gud."

Om disse Undere taler Skriften under forskjellige Navne. I det gamle Testamente kaldes de "Mopot," som betyder et Mirakel, udført af Gud eller hans Tjenere. Se 2den Mose Bog 4, 21: "Da Herren sagde til Moses: Naar du drager tilbage til Egypten, saa se til, at du gjør alle de Undere, jeg har lagt i din Haand." 1. Kong. 17, 3: "Jeg vil mangfoldiggjøre mine Tegne og mine Undere i Egyptens Land." Se ogsaa 1. Sam. 9, 11 og 12: "Efter om Gud har prøvet paa at komme for at tage sig et Folk midt ud af et andet Folk ved Beveksler, ved Tegne og ved Undergjerninger o. s. v." 2. Kong. 6, 22: "Da Herren gjorde store og forrædelige Tegne og Undere paa Egypterne." Psalm 105, 26 og 27: "Han sendte Moses, sin Tjener, Aron, som han havde udvalgt. De gjorde hans Tegne iblandt dem og Undere i Chams Land."

I det nye Testamente maa vi hær merke os tre Navne, nemlig "dynamis," eller "Kraft," for saa vidt, som det aabenbarer den guddommelige Kraft. Den Hellig Aand vil ved denne Betegnelse hentyde til denne Krafts Udspring, nemlig den hemmelighedsfulde, ubegribelige, guddommelige Kraft, hvorved den sker.

Undere kaldes endvidere i det nye Testamente for "semeia" eller "Tegn," og de kaldes saaledes paa Grund af Mopot, som Gud har for sig, naar han lader saadanne ske, nemlig til at besegle og bekræfte en Person, Sag eller Være.

Og endelig kaldes Undere ogsaa i det nye Testamente "terata" eller "Under," fordi de vækker Forbauselse, Forandring og mange Gange Skæf. Disse Betegnelser maa vi fastholde, om vi tet skulde fatte Begrebet Under.

Til disse Tider finder vi alle tre Navne brugte ved Siden af hvaran-

dre i den hellige Skrift. Se Ap. Gj. 6, 8: „Men Stefani, fuld af Tro og Kraft, gjorde Undergjerninger og store Tegn blandt Folket.“ Tillige bruges ogsaa de samme Ord om Antikristens Underere i 2 Tess. 2, 9, hvor det græske Ord „Kraft“ er oversat i vore Bibler med Ordet „Magt“: „Ovis Tilkommeelse sker efter Satans kraftige Virken, med al Røgens Magt og Tegn og underlige Gjerninger.“ Det samme Ord oversættes ogsaa til „kraftige Gjerninger“ i Ap. Gj. 2, 22: „Jesus af Nazaret, en Mand, af Gud udmerket for eder ved kraftige Gjerninger og Underere og Tegn, hvilke Gud gjorde ved ham midt ibland eder, saa som I og selv vide.“

At Underere og Mirakler har det Maal at være Tegn, se Eloias 7, 11: „Begjær dig et Tegn af Herren din Gud!“ R. 14: „Derfor skal Herren selv give eder et Tegn: Se, en Kvindes Bliver frugtbar og føder en Søn, og hun kalder hans Navn Jaanmanuel.“ 38, 7-8: „Og dette skal være dig Tegnet fra Herren, at Herren vil holde dette Ord, som han har talt: Se, jeg lader Solens Skjæde, som med Solen er gaaet ned paa Ahas's Skjæde, gaa si Stregene tilbage. Og Solen gif tilbage ti af de Stregene, den var gaaet ned.“ Se Markus 16, 20: „Men de gif ud og prædicatede alle Vegne, og Herren arbejdede med og stadfæstede Ordet ved de medfølgende Tegn.“

Og at Jøderne ansaa Underere for Tegn, ser vi af Mattæus 12, 38: „Mester vi vilde se et Tegn af dig.“ 16, 1: „Og Farisæerne og Sadducæerne gif frem, fristede ham og begjærede, at han vilde vise dem et Tegn fra Himmelen.“ Joh. 3, 2: „Jungen kan gjøre de Tegn, som du gjør, uden at Gud er med ham,“ og mange andre Steder.

Naar der siges, at Underere kaldes Underere, fordi de bevirker Forbauselse, Forundring og Skræk, da se Matt. 8, 27: „Men Menneffene forundrede sig og sagde: Hvad er denne for En, at haade Bindene og Havet ere ham lydige.“ Markus 2, 12: „Og han stod straks op og tog Sengen og gif ud for alles Pine, saa de bleve alle forfærdede og prisede Gud og sagde: Vi have aldrig seet saadant.“ 4, 41: „Og de frøgtede faare og sagde til hverandre: Hvo er dog denne, at haade Bindene og Havet ere ham lydige.“ Lukas 5, 8 og 9: „Men da Simon Peter saa det, faldt han ned for Jesu Knie og sagde: Herre, gaa ud fra mig; thi jeg er en syndig Mand! Thi en Rædsel var kommen paa ham og paa alle dem, som vare med ham, o. s. v.“ Apost. Gjern. 3, 10 og 11: „Og de bleve fulde af Rædsel og Forfærdelse over det, som var vederfaaret ham. Da nu den Galte, som var

bedbreddet, holdt sig til Peter og Johannes, løb alt Folket sammen til dem i den Buegang, som kaldes Salomons, og var helt forfærdet.“ Og saa mange andre Steder.

2.

Saa de Underere gjør alene Gud:

- a) dels umiddelbart,
- b) dels middelbart.

Som vi har hørt i 1ste Punkt, forstaar vi ved Begrebet „Underere eller Mirakler“ en overordentlig Virkning af den guddommelige Almagt over de af os erkjendte Naturløve. Den hellige Skrift beretter os klart og tydeligt, at det er Gud selv, som gjør Underere, og at han gennem disse beviser sig som den sande, ene og levende Gud. I Psalm 72, 18 hedder det: „Lovet være Gud Herren, Israels Gud, som alene gjør Undergjerninger.“ Ved denne Efterretning vil den hellige Psalmist skjæle Israels Gud fra alle loofaldte Guder blandt Hedningerne og stille ham høit over disse. Der er nemlig Ingen uden den levende Gud selv, som kan gjøre sande Underere; thi han er Naturens Herre og har uindskrænket Magt til at handle efter sit Velbehag. Psalm 77, 15 hedder det: „Du er den Gud, som gjør store Underere; du har fundgjort din Stærke blandt Folkene.“ Psalm 136, 4: „Hvem, som alene gjør store Undergjerninger.“ Psalm 86, 10: „Thi du er stor og den, som gjør Undergjerninger; du er Gud alene.“ Joh. 5, 9: „han, som gjør store, utransfagelige Ting, Underere uden Tal.“ Kap. 9, 10: „Som gjør store, utransfagelige Ting og Underere uden Tal.“

Det hører altsaa med til Guds væsentlige Egenskaber, at han haade kan gjøre og gjør Underere. Den der kan gjøre Underere er enten Gud selv eller en Person, gennem hvilken Gud selv virker. Det samme anerkjender Nikodemus ogsaa, da han kom til Jesus om Ratten, skjønt han endnu ikke troede paa ham som Guds Søn; thi han siger: „Mester! Vi vide, at du er en Lærer, kommen fra Gud; thi Ingen kan gjøre de Tegn, som du gjør, uden at Gud er med ham.“ Joh. 3, 2. Det var altsaa en Kjendegjerning blandt Farisæerne, at Jesus var en Lærer, kommen fra Gud. Og hvorefter skidte Jesus sig da i Farisæernes Pine fra de andre Lærere i Israel? Nikodemus siger: „Thi Ingen kan gjøre de Tegn, som du gjør, uden at Gud er med ham.“ Med andre Ord: Du gjør saadanne Tegn, som kun Gud alene kan gjøre. Den samme Tanke findes ogsaa i Peters Pinfæprediken, Ap. Gj. 2, 22: „Jesus af Nazaret, en Mand, af Gud udmerket for eder ved kraftige Gjerninger og Underere og Tegn, hvilke Gud gjorde ved ham midt ibland eder, saasom I og selv vide.“ Ved disse Underere og

Tegn er uimodsigeligt bevist, at Gud selv virkede i Kristus Jesus.

Selv Hedningerne erkjendte, at den, der kunde gjøre Underere, maatte enten være Gud selv eller en Person, kommen fra ham. Da de ægyptiske Tegnudlaggere var komne til Emden med sine kataniske Kunstner og ikke kunde frembringe Røg, maatte de sige: „Det er Guds Fingert.“ 2 Mos. Bog 8, 19. Da Paulus og Barnabas havde udført et Under paa den lamme Rand i Efesa, raabte hele Folket: „Guderne ere bleve Menneffer lige og komne ned til os.“ Ap. Gj. 14, 11. Altsaa ogsaa de blinde Hedningere erkjendte, at det var guddommelig Kraft og Virkning. Derfor den, som kan gjøre saadanne Underere, maa enten være Gud selv, eller et Sendebud, kommen fra ham.

a) Men hvordan gjør Gud os Underere?

Først umiddelbart. Det er forbausende, hvor ofte Gud paa mangfoldige Maader har oabendret sig ved umiddelbare Underere. Den hellige Skrift er fuld deraf fra Begyndelse til Ende. Det allerførste, den taler om, er saadanne Underere, som Gud har gjort uden at betjene sig af noget som helst Middel eller Redskab. Derhen hører Skabelsen, Syndfloden, baade at den kom og gif bort igjen. Sprogforvirringen ved Babel, Sodoms og Gomorras Fdelagelse, Isaaks Fødsel, Mannen fra Himlen, at Solen stod stille paa Josafs Befaling o. s. v. Herhen hører ogsaa Kristi Død og Opstandelse.

b) Dog handler Gud ikke altid umiddelbart; han gjør ogsaa middelbare Underere. Sel skiller Kristi Underere sig fra alle Apostlernes og Profeternes Underere derved, at han gjør dem ved sin egen Magt, hvorfor de ogsaa anbeholder hans guddommelige Herlighed. Han kunde sige: „Thi ligesom Jøderne opvækker de Døde og gjør levende, ligesaa gjør og Sønnen levende, hvem han vil.“ Joh. 5, 21. Men det kunde ingen Profet eller Apostel sige. Dog maa vi ikke glemme, at Jesus gjorde sine Underere, som den fra Gud udsendte Messias. Hans Underere høre til hans Embede, og deres Maal er at bevise, at Jesus er Kristus, Guds Søn og Verdens Frelser. Derfor siger han selv: „De Gjerninger, som jeg gjør i min Faders Navn, disse vidne om mig.“ Joh. 10, 25-11, 47.

Til disse middelbare Underere kommer endvidere Profeternes og Apostlernes Mirakler. For eksempel Mose Underere i Egypten og i Ørkenen, samt Undererne udført af Profeterne til forskjellige Tider.

Der stede ogsaa mange Underere ved Apostlernes Hænder og andre Folk i de apostoliske Menigheder; se 1 Kor. 12, 28-29: „Og Gud har sat nogle i Menigheden, først Apostler, for det

andet Profeter, for det tredie Lærere, dernæst kraftige Gjerninger, derefter Raadgiver til at helbrede, til at hjælpe, til at styre, til manglebaude Taler med Tonger. Ere alle Apostler? Ere alle Profeter? Ere alle Lærere? Gjør alle kraftige Gjerninger?“

Endvidere har Gud ogsaa gjort Underere ved sine Engle. Ved en Engel slog Gud Sancheribs Hær udenfor Jerusalem, 2 Kong. 19, 35. Ved en Engel frelste Gud de tre Mand i Iddevan, Dan. 3, 25. Ved en Engel frelste Gud Daniel fra Løvernes Mund i Babel, Dan. 6, 23.

Herhen hører ogsaa saadanne Underere, som Gud i sin utransfagelige Biddom har betjent sig af narfeelige Midler til at udføre. Saaledes skilte Moses paa Herrens Befaling det Røde Hav med sin Stav. 2 Mose Bog 14, 15-16. Saaar paa Skibpen, saa Vandet fløder ud af den. 2 Mose Bog 17, 6. Elias slog med sin Kappe paa Vandet i Jordan, og Vandet stode sig ad til begge Sider. 2 Kong. 2, 8. Elia kastet et Stykke Træ i Vandet, og faar en Pels til at fløde op. 2 Kong. 6, 6.

Ja, endog Kristus selv betjente sig af narfeelige Midler til at gjøre Underere, idet han smurte Døds paa den Blindes Pave. Joh. 9, 6. Og endelig lærer vi i Apostlernes Gjerninger Kap. 19, 11-12: „Og Gud gjorde ikke ringe kraftige Gjerninger ved Paulus's Hænder, saa der endog blev bragt Sædedugte og Haandflader fra hans Vegene til de søge, og Sogdomme vege fra dem, og de onde Maader fore ud af dem.“

Vi ser saaledes, at Gud i sin utransfagelige Biddom ofte har betjent sig af narfeelige Midler til at gjøre Underere. Men alle Underere i det gamle og det nye Testamente vilser os den levende Gud, der virker frell uden at lade sig indskrænke af nogen loofaldt Naturløvs Grænser. Derfor staar ogsaa skrevet om ham: „Herren gjør Alt, hvad han behøjer i Himmelen og paa Jorden, i Havene og i alle Døb.“ Psalm 135, 6.

De Bantre, Ugudelige og Gudsforagtere tro ikke, at Underere sker. De siger nemlig, at det er umuligt.

Saa siger Jøden Spinoza: „Det staar fast, at intet kan ske uden Naturen, og alt sker naturligt. Hvis man vilde sige, at Gud hindrer Naturens Lov, saa nedværdiger man dermed Gud, man siger dermed, at Gud selv indler, at hans Love ikke er gode.“

Derfor svarer vi: Gud styrer Verden og byder over den. Han er ikke underkastet eller bunden til loofaldte Naturløve. Disse er kun givne for os, men med Henblik til Gud gjælder kun hans høieste Vilje. Naar der sker et Under, saa ligner det en virkelig Jørgriben i Naturens Lov, men

derfor er det dog ikke imod Naturen. Guds almægtige Vilje giver Naturen dens Lov, hvor hen han vil, og han kan gribe ind i den inden den aller- ringste Forstyrrelse. Efter Tyngde- lovene falder Stenen til Jorden; men naar Memoflets Arm griber ind der imellem, saa er ikke dermed Tyngde- lovene ophævede. Selv om Gud ved at opvække Døde griber ind i Dødens Rige, saa er dog ikke derfor Døden ophævet. Endnu mindre kunne vi si- ge, at Underer staar i Modstridning til Guds Visdom og den guddommelige Verdens Plan. Thi selv om Gud ved sin Almagt griber ind i Verdensløbet, saa er dermed Naturens Love ikke op- hævede. Derfor er det baade latter- ligt og affindigt at nægte Underer el- ler Mirakler.

(Mere.)

Bort Arbeidsfelt.

Tacoma.

Det hænder ikke ofte, at nogen hol- der Bryllup to Gange med den sam- me Kvinde inden to Maaneder; dette er, hvad der er hændt Past. D. S. Preus af Vor Frelser's Menighed, Ta- coma. En rum Tid før Pastorens Tilbagekomst havde Menigheden med alle dens forskjellige Foreninger ned- sat en Komite, som skulde arrangere en Fests til Gæst for de Nygifte. Det er usædvanlig at nævne, at Komiteen ar- bejdede flittig baade med Forberedel- serne til Festen og med Indsamling til en passende Bryllups-gave.

Onsdag Aften den 5te August var Tiden sat for Festen. De flinke Da- mer af Vor Frelser's Kvindeforening havde arbejdet hele Dagen for at pinte op og sætte Lokalet istand for Anledningen. De fik da ogsaa en en- stemmig Ros for deres gode Smag. Kirken's Selskabslokale var meget vakker og smagfuldt dekoreret med Blomster og Grønt. Denimod kl. 8:30 var Selskabslokalet fyldt til Trængsel. Koruden Menighedens Folk og Benner af Brudeparret i Ta- coma var ogsaa Parklands Prester og Professore, Seattle og Ballard Pre- sterne og Formand Jøfs fra Everett tilstede.

Ved kl. 9-Tiden blev Brudeparret, eskorteret af Pastor Eger, Mr. Kir- kebo og Scow, ført hen til sine Sæder foran Forsamlingen, hvorefter Pas- tor Eger i Egenkab af Aftenens Præsident bød Forsamlingen velkom- men. Ordet blev derpaa givet til Prof. Heimdahl, som i en længere Ta- le ønskede de Nygifte tillykke og bød Mrs. Preus velkommen til sit nye Virkefelt. Efter Taler fulgte nogle Sange af Orlog Orket, hvorefter Af- tenens Præsident i en kort Tale over- rakte Brud og Brudgom en Gave paa ca. \$200 fra Menighed og Benner

som Tegn paa den Agtelse og Kjær- lighed, de havde til sine Presterfolk.

Nu kom Turen til at hilse paa de Nygifte. Og det manglet ikke paa dem, som gjerne vilde tage sine Pre- sterfolk i Haanden, og ønske dem et langt Liv. Past. og Mrs. Preus fik ikke Tid til andet end at „stale Han- der“ den hele næste Time.

Medens dette gik for sig, havde Kvinderne faat det travelt ved sine Borde med at beværte den store For- samling med Smørrebrød, Kage, Kaf- fe, — som man jo aldrig kan være foruden ved fejtlige Anledninger — og Ice Cream. Alle fik noget. In- gen blev glemt.

Da Tiden allerede begyndte at lak- ke henimod Midnat, saa blev der ikke megen Tid tilovers til „Stumperne.“ Det var kun et Par som fik Anled- ning til at sige noget. Formand Jøfs sagde nogle anerkjendende Ord om Brudgommen og om den pene vielse. i Starbuck, Minn., Brudens Hjem. Pastor J. D. Sougen, som vi havde den Fornøjelse at se blandt os, talte- de for Indbydelsen og tilnævnte Prest og Brud et langt og velsignet Liv.

Omkring ved 11:30-Tiden skiltes man fra hinanden. Alle var enige om, at de havde haft en hyggelig Stund sammen. Og det kan i Sand- hed siges, at Tilstedningen geraader Vor Frelser's Menighed til stor Gæst og vidner om den Agtelse og Kjær- lighed, den har til sine Presterfolk. Maatte Herren bevare dette gode For- hold og sætte Prest og Brud til megen Velsignelse i Menigheden!

Vor Frelser's Menighed vil Søn- dag, den 23de August, holde sin Gudstjeneste i St. Defiance Park kl. 11 Formiddag. Alle er velkom- ne. Man vil gjerne faa Anledning til at komme sammen og blive bedre kjendt. Medlemmerne indbyrdes. Naar man nu kommer herud og har Nistemad med, kan man bruge hele Eftermiddagen sammen. Er du blandt de mange Fremmede, som kommer til vor Kirke, saa kom med ogsaa herud, og du vil bli vel mod- taget.

Ungdomsforeningen, „Concordia,“ indbyrder til en „Social“ Fredag Aften den 14de ds. Festen holdes i Kirken's „Parlors“ paa 17de og „D“ Sts. Alle er velkomne.

Vor Frelser's Menighed har be- sluttet at afholde et Ekstramøde Tir- sdays Aften, den 18de August, forat drøfte Menighedsfoklesagen. Lad alle, som er interesseret i vor Kirkes Arbejde møde frem og give sin Me- ning tilkendende i denne vigtige Sag, som gjælder vore Børns timelige og evige Vel.

Stiftens Kvindeforening mødte

Torsdag den 6te August hos Mrs. J. Hauß. Næsten mange var tilstede. Pastor Preus var tilstede. Efter An- dagten fortalte han lidt om vort „Some-Finding Society“ i Chicago og Pastor Virkelunds velsignelsesrige Arbejde som Visionsfører i samme By.

Under Pastor Preus's Fravær har Pastor Eger med Bistand af Prof. Heimdahl, Prof. Kavier og Pastor Stensrud, som var her paa Gjemme- rejse, prædiket og ellers varetaget Arbejdet i Vor Frelser's Menighed. Stedets Prest ønsker i „Herald's“ Spalter at takke for Hjælpen, som har gjort det mulig for ham at til- bringe de lykkeligste to Maaneder af sit Liv, uden nogen Vængstelse for at hans Menighed skulde lide noget syn- derligt derved. Hjertelig Tak!

Vor Frelser's Menigheds Søndags- skole har besluttet at holde sin aarlige Udflugt Onsdag, den 19de August. Børnene har selv udvalgt Stedet, hvor Festen skal holdes, nemlig, ved Amer- ican Lake. Man tager Traction Kom- paniets Sporvogn ved 9de og Com- merce St. 9 for at komme med Flok- ken. Forresten gaar Sporvognen derud ogsaa hver Time hele Dagen. Tur og Retur 25c. Alle er velkom- ne. Tag Nisteturven og kom med ud i det frie.

Washon.

Pastor Eger holder nu Religions- skole paa Washon. Hjorten Børn er allerede indskrevne og flere ventes.

Konfirmationsgudstjeneste vil bli- ve holdt paa Washon den sidste Søn- dag i August. Vi haaber, at rigtig mange fra Olalla og Tacoma vil overvære den hellige Handling. Ta- coma-folk kan tage Dampskib Defi- ance til Washon Landing. Kirken lig- ger en ¼ Mil vest derfra.

Derfor ikke alle Merker skaar fejl, saa vil et Møde afholdes i „The First Engl. Luth. Church of Drillia“ Onsdag Form. den 9de September kl. 11. Den sigten med Mødet er den at drøfte Usikkerheden og Uvilighe- den af at bygge Prestegaard paa Wa- shon. Delegerer, valgte fra de for- skjellige Menigheder i Kaldet, er føl- gende: Ruston, Ed. Olson og Mhl- ström; Olalla, Ric Anderson, Mur- land og Frank Hall; Washon E. Alcockstad, G. Olsen og Bjeld. Drillia vil vælge sine i den nærmeste Frem- tid.

Olalla.

Kvindeforeningens Møde hos Mrs. Tjosdale var et i alle Henseender overmaade hyggeligt og godt besøgt Møde — ca. 50 mødte frem. Blant Gæsterne langveis fra var Pastor og

Mrs. Preus. Disse tog Mrs. Eger med sig, for at de ikke skulde faa An- ledning til at forstyrre Damerne, som holdt paa at gjøre istand til Festen i Vor Frelser's Kirke. Det næste Kvindeforening's Møde i Olalla hol- des den 2den September. Bertinde er Mrs. Dr. Hegge. Det er Olalla Kvindeforening's Ønske, at Kvindefor- eningerne i Ruston og Tacoma vil komme. Den bedste Maade for Taco- mas Damer vil være den at leie en Lauch og gaa til Willow Point. Forresten vil Pastor Eger sørge for Vaad, om man melder sig til ham iti- de. Pastor Egers Adresse er 4304 N. Cheyenne St. Phone Main 3910. Tag Rt. Defiance car til 43de og Cheyenne Sts.

Bellingham.

Pastor O. S. Ordal har afslaaet Kaldet fra Den Første Ev. Luth. Me- nighed i Everett og Oslo Menighed nær Everett, Wash.

Pastor Geo. D. Lane og Familie ankom i bedste Velgaaende Onsdag Aften den 5te August til Bellingham, Wash. Pastor Lane stanset over i Bellingham et par Dage, før han fortsatte Rejsen til Custer, Wash., hvor han skal blive bosiddende.

Torsdag Eftermiddag blev Kvinde- foreningen i Zions Menighed, Bel- lingham, Past. Ordals Kald, bevertet af Mrs. Oscar Burg i hendes Hjem paa N. Ellis Street. En meget stor Forsamling var tilstede. Tre nye Medlemmer blev optaget i Forenin- gen nemlig Mrs. John Westman, Mrs. Th. Thorgerson og Mrs. Christian Olson. Mødet indbragte ca. \$7.00.

Paa Menighedsrådet, som Zions Menighed afholdt Mandag Aften den 3die August, blev to Familier op- taget i Menigheden, nemlig Th. Thorgerson, Hustru og et Barn og Christian Olson med Hustru og fire Børn.

Bothell.

Sidste Søndag Eftermiddag var der engelsk Gudstjeneste i Tronsruds Grove ved Juanita. Past. Dale præ- dikede. Efter Gudstjenesten gav Mrs. Tronsrud Pastoren \$15 og sag- de, at det skulde være Brudegave fra Benner ved Juanita.

Der bliver norsk Gudstjeneste paa samme Sted Søndag Eftermiddag den 23de.

Juanita Kvindeforening mødte sidste Onsdag Eftermiddag hos Mrs. Tronsrud. Denne Forening møder paa første Onsdag i Maanedens. Næste Gang, første Onsdag i Sep- tember, bevertes Mrs. Gyde.

I Kirken i Bothell bliver der en- geligt Gudstjeneste tre Søndags Af- tener i Maanedens. Sidste Søndag Af- ten var den første; og det var meget opmuntrende at se saa mange i Kir- ken. Det var næsten fuldt Hus.

Dakland.

Paul Brown, Elev ved Pacific Lu- theran Academy, er hjemme i Som- merferien. Det er et haabe, at han kan faa en eller anden med sig, naar han til Høsten drager nordpaa igjen. Villet per Dampbaad fra San Fran- cisco til Portland sælges nu for \$5. Sid bare mange flinke unge vilde be- nytte sig af de Fordele, som Skolen i Parkland byder paa.

Mr. Iver Furnes og Hustru fra Norman, Wash., samt Sønnen fra Everett og dennes Familie var her forleden paa Gjennemreise fra Syd Dakota. De havde besøgt gamle Tom- ter og hilset paa Venner, som de ikke havde seet paa over 30 Aar. Disse Venner havde ogsaa lagt sit gode Hjertelag for Dagen ved at skjænke de Besøgende en vakkert Gave. Paa- de Mr. og Mrs. Furnes fik hver sit Gulduhr som Gæstebævisning og til Minde fra gamle Venner i Syd Da- kota.

Pastor Hustvedt gav forleden vor Menighed en Rapport fra Synodemø- det. Navnlige fremhævede han For- mandens Synodaltale, Ungdomstev- net og det store Kors mægtige Sang. Han gav ogsaa en kort Oversigt over Synodens Missioner, Varmhjertig- hedsanstalter o. s. v. For os, som ik- ke kunde være paa Synodemødet, var alt dette dobbelt interessant. For- samlingen fulgte Foredraget med u- delt Opmerksomhed, og vi siger Pa- stor Hustvedt mange Tak.

M. A. C.

Custer, Wash.

For en Tid siden blev det besluttet, at det Skald, som Pastor D. J. Ordal hidtil har betjent bestaaende af Me- nighederne ved Custer, Brownsville, Beauty Valley og i Bellingham skulde deles, da det viste sig, at det var van- skeligt at faa disse Steder betjente saa rigeligt som ønskeligt. Efter endel Forhandlinger blev det besluttet, at Skaldet skulde deles saaledes, at Cus- ter, Wash., og Brownsville, W. C., med omkring liggende Missionsmark udgjør et Skald, Bellingham og Beau- ty Valley skulde udgjøre det andet.

Menighederne paa de to førstnævnte Steder besluttede straks, at kalde Pa- stor Geo. D. Lane, som nu har an- taget Skaldet og skal tiltræde den 9de August.

Den 7de Søndag efter Trinitates holdt Pastor D. J. Ordal Afskeds- prædiken i Immanuel's Menighed ved Fort Custer. Pastor Ordal var med at organisere den og var dens første

Præst. En stor Forsamling var til- stede. Da Pastor Ordal den Dag fyldte sit 38te Aar betænkte Menig- hedens Kvindeforening ham med en pen Pengegave i Anledning Dagen.

Brownsville, W. C.

Den 6te Søndag efter Trin. holdt Pastor D. J. Ordal Afskedsprædiken i Brownsville S. C. Lutheriske Me- nighed ved Brownsville, W. C. En stor Forsamling var tilstede. Et Af- skedssoffer blev ydet Præsten. Pastor Ordal var behjælpelig med at organi- sere denne Menighed og var dens før- ste Præst.

Bellingham.

Den Første Norske Evang. Luth. Menighed i Everett, Wash., og Oslo Menighed nær Everett har udstedt Kald til Pastor D. J. Ordal, Bel- lingham.

Missionskomiteen for Pacific Di- strikt mødte i Præstegaarden hos Pa- stor Ordal, Bellingham, Wash., den 3dje Aug.

Om Aftenen holdtes Menigheds- møde for at forhandle om det til Ste- dets Præst udstedte Kald fra Everett. Formand L. C. Fosb, Pastorerne Tjernagel og Vierke, de herrer L. C. Saxtra fra Stanwood og Peter Gun- derson fra Mt. Vernon var tilstede og optoges som raadgivende Medlem- mer.

Prof. N. J. Song, Bestyrer for Pacific Lutheran Academy aflagde samme Dag Præstegaarden og State Fish Commissioner, Jno. C. Mife- land, et venligt Besøg.

Lawrence, Wash.

Onsdag Aften den 29de Juli hold- tes en pen Fæst i Immanuel's Menig- heds nye og pene Skolehus, til Ære for Stedets Præst, D. Borge. Fæsten var foranstaltet af Menigheden og Venner, unge og gamle. Pastor Bor- ge havde den Aften Skorpøve, og han anede intet før Skolehuset uden Ce- remoni toges i Besiddelse af den sto- re Forsamling, der fyldte Huset. Pa- stor D. J. Ordal var paa Indbydelse tilstede og talte om Forsamlingens Sjæl- selser og forklarede for Stedets Præst Hensigten med Fæsten. Det var en Tak for Troskab i Arbeidet, en Op- muntring til Forsættelse og et syn- ligt Bevis paa den Aftale, de har for sin Præst. Det var ikke alene de ældre, men ogsaa Ungdommen, som var med at yde Præsten denne vakre Fæst. Derpaa overrakte han fra de forsamlede en Pengegave paa \$115. Desforuden havde mange af Kvinder- ne i Kvindeforeningen forberedt en hel Del med Sengklæder, Puder o. L., som ogsaa overrakte ham. Pastor Borge skal nu snart begynde egen

Husholdning, saasnart hans Søster kommer vester.

Pastor Borge talte med Varne for Æren, Gaverne og ikke mindst for Opmuntringen. Derpaa serverede Kvinderne Forfriskninger. Banden spillede og Sangforet afvekslede med Sang og Musik. Det var en vakker og stemningsfuld Fæst. Gud holde fremdeles sin Haand over Menighed og Præst!

Portland.

Past. Lane og Familie fra Denver, Colo., aflagde et hjerteligt Besøg i Præstegaarden denne Uge. Søn- dagsaften fortalte Past. Lane lidt om vort Missionsarbejde i Colorado og berørte da ogsaa det velsignelsesrige Arbejde, som udføres ved Sanatoriet for Læringslyste i Nærheden af Den- ver. Past. Lane er kaldet til Præst for Menighederne i Custer, Wash., og Brownsville, W. C. Vi ønsker denne fjære Broder med Familie hjertelig velkommen tilbage til Kvisten og ned- beder Herrens rige Velsignelse over hans Arbejde!

Stat og Kirke.

(Af Luther.)

Jeg maa altid indprente og ind- banke, inddrive og indkile Forskjel- len mellem disse to Riger, om det end er skrevet og sagt saa ofte, at det er fortrædeligt. Thi den lede Djev- el holder ikke op med at fuge og brygge disse to Riger sammen. De verdslige Herrer vil i Dævelens Navn altid belære Kristus og mestre ham om, hvorledes han skal føre sin Kirke og sin aandelige Regjering, og saaledes vil de falske Præster og Sekt- aander, ikke i Guds Navn, mestre og lære, hvorledes man skal ordne den verdslige Regjering; og saaledes er Djævelen til begge Sider saare virk- som og har meget at gjøre. Gud mod- staa ham! Amen; om vi er det værd. Thi ligesom det geistlige Regimente eller Embede skal vise Menneskene ov- ad til Gud, at de kan gjøre ret og blive salige, saaledes skal det verdslige Regimente virke nedad og regje- re Menneskene saa, at Regeme og Guds, Ære, Hustru, Barn, Hus, Gaard og allehaande Goder kan blive i Fred og Sikkerhed, og at de kan bli- ve salige paa Jorden."

Landsmænd.

Skis de ønsker at bo paa et Sted hvor eders Børn har rigelig Adgang at faa en god Skoleuddannelse, saa kom til Parkland, Wash., og sikke eder et Hjem nu, til rimelig Pris. For Lotter eller Land i større eller mindre Stykker bør man henvende sig til John Steinkne som boer paa Stedet, eller man vil træffe ham ved at gaa ind paa Cultums Office, 402 Bernice Bldg., Tacoma, Wash.

HOTEL DIRECTORY.

Vi anbefaler vore Venner at benyt- te sig af følgende Hoteller, naar de er paa Reiser:

Tacoma.

HOTEL GORDON

1305½ Pacific Ave. Tacoma
Rum per Dag, Uge eller Maaned
THOS. L. HOLMES, Prop.

Spokane.

When in Spokane stop at

Hotel Alger

Opposite N. P. Depot
Transients a Specialty
Free baths.

Los Angeles.

Portsmouth HOTEL AND CAFE

516 So. Hill St.
Ligeoverfor Central Park
Los Angeles California
P. P. Paulsen, Prop.

New York.

LUTHERSK PILGRIM-HUS

No. 8 State St., New York.
Närmeste Hus ved det nye Landings- sted for Emigranter
Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Reisende.

Pastor E. Petersen, Emigrantmissio- när, träffes i Pilgrim-Hus og staa- r Emigranterne bl med Raad og Daad.

W. & E. Schmidt Co

308 THIRD STREET,
MILWAUKEE, WISCONSIN

Skrid efter vor Katalog af Allerførste Kors, Episcoper, Alterbøger, Dobeson- ter, Salmebøger, Altere, Prædikerstole og Kirkebænk. Skriv navn til os.

GEO. M. MITCHELL

Attorney at Law
Notary Public
Wills and Probate Matters
receive careful attention
Stanwood, Wash.

Gaa til

Hirsch,

Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med eders Doktor Recepter samt for norske Familie Mediciner af alle Slags — saa- som: Hofmandsdræber, Nasta- draaber, Rigabalsam etc.

Apothekeret er altid villig til at give Raad om Bøstes.

Post-Ordre ekspederes pr. Omgaaende.

Adresse:

Hirsch Pharmacy Co.,

1435 1st Ave. S. Pike Street
Seattle, Wash.

Parkland.

Mrs. Pastor E. W. Stenrud, som har været paa nogle Ugers Besøg hos Familierne Stenrud her paa Parkland, reiste torsdag forrige Uge tilbage til sit hjem i San Francisco.

Mrs. Samuel Vian er paa en Tur i Osten. Hun agter at besøge Norwich, Portland og andre Steder i N. Dak., og bliver antagelig borte til ud i Oktober Maaned.

Mr. Nils Høngen, 152 1/2 6th Ave., Seattle, var Mandag ude og hilste paa Venner og Kjendte. Han benyttede samtidig Anledning til at le Dages Ophold hos Forældrene, Hustru.

J. Ewen Anderson har Parkland faaet en Stomager til. Et af Værelserne borte paa Stationen benyttes som Vertsted. "Watch Parkland grow!"

Mrs. A. R. Segna var sidste Uge paa Besøg i Seattle. Hun reiste op sammen med Mrs. Dahl, som da vendte tilbage til sit hjem efter nogle Dages Ophold hos Forældrene, Mr. og Mrs. Runkle.

Ungdomsforeningen, "Willing Workers," møder i næstkommande Søndag, den 16de August, hos Mrs. Strøm. Miss Jaga Hong er Vertinde. Alle er velkomne.

Fra vor Missionær, Past. D. S. Lornø, er der kommet Underretning, at han og Hustru er i færd og vel ankommet til deres Bestemmelsested, Teller, hvor Missionsstationen er beliggende. Gjennem "Herald" sender de Hilsener til alle Venner og Kjendte. Mere om Reisen senere.

Mr. og Mrs. Christensen fra Spirit, Union Co., So. Dak., var i Begyndelsen af Ugen indom og hilste paa Væbter og Mrs. Garstad. De kom hertil fra Rowell, Wash., hvor de har en Datter bosiddende.

Miss Amalie Garstad holder nu Religionskole ved Norman og Situma, Wash.

Miss Bertha Garstad, Miss Christine Garstad og Miss Louise Garstad er kommet hjem fra en behagelig Ophold til Skagit Co., Wash. De var der Gæster hos Miss Kellie Lee ved sit. De priser Reisen og Opholdet meget.

Miss Christine Garstad reiser denne Uge tilbage til Roy, Wash., hvor hun har Anfættelse i Postkontoret.

Mr. S. W. Sage, "Herald's" gamle Ven og "Udgiver" var Mandag ude

og hilste paa Venner i Parkland. Han inspicerte ogsaa det nu nedlagte Trykkeri for at finde ud om Raffineriet og andet Tilbehør var i Orden. Mr. Sage staar endnu i Forbindelse med "Herald's" Udgivelse.

Paa Grund af Mrs. Ole Olsson's boarde og lange Sogdom besluttede Kvindeforeningen at vise hende sin Sympati og Veltagelse ved at samle nogle Penge til en liden Opmantring. Vi glæder os meget over, at hun er til god Bedring. Maa det være Guds Vilje, at hun snart kan komme iblandt os igjen. Paa Kvindeforeningens og andre Venners Begne.

Mrs. Schwoft.

Modtaget til Skolen.

Bed L. E. Sætra—

A. O. Hjerle\$ 5.00
John Braaten 5.00
Hans O. Hjerle 1.00
Mrs. A. O. Hjerle 1.00
E. Jacobson 5.00
\$17.00

M. Knudsen, Kasserer.

Til Jubre Mission, Pacific Distrikt.

Bed Past. O. Borge: Konfirmationsoffer fra Sammensels Menighed, Lawrence, Wash.\$23.75

Bed Past. A. O. Kolen, Bellevue, Minn.: Offer i Bellevue, Menighed, \$20.72; Offer i Rock Dell, Menighed, \$27.10 47.82

Prof. O. E. Brandt, Hamline, Minn. 10.00

T. E. Thompson, Mt. Vernon, Wash. 10.00

Bed Past. O. E. Hellefson: Mrs. J. Larson, J. O. Larson, J. T. Koller, Mrs. J. T. Koller, Klone Salvorsen, Mrs. Scheele, Tom Anderson, hver \$1; Tom Koller, 50c; Konfirmationsoffer i Bor Trellers Menighed, den 28de Juni, \$16.75 24.25

\$115.82

Tacoma, Wash., den 10 August, 1908. T. A. Skov, Kasserer.

Indkommet til Barnehjemmet.

M. E. Griestad\$5.00
Mrs. L. Griestad 5.00
Bed L. A. Skov fra Mrs. R. Jølsen 5.00
Bed Past. Garstad fra Mrs. Caroline Jacobien 1.00
Proct Johnson50
\$16.50

Mrs. Raberg, Roy, Wash., en Del

Attend The Pacific Lutheran Academy and Business College

The Pacific Lutheran Academy and Business College offers the following courses: Preparatory, Normal, Commercial, Stenographic, College or University Preparatory, Music.

In addition to offering the above regular courses the school also aims to meet the needs of students who can attend but a short time each year.

It also aims to afford students an opportunity to make up deficiencies in particular branches, to prepare for teacher's and civil service examinations, to study and review the common and high school branches etc. It also offers brief courses in Mechanical Drawing, Surveying, Navigation, Geology, Mineralogy and Assaying. The privilege thus afforded students of selecting just such subjects as they need and completing them in from three to six months makes this school accessible to a large class of students who are unable to pursue successfully an inflexible course of study.

Students are received any time without examination, and will find classes to suit them.

Total expenses of tuition, room, board and washing for nine months \$180, six months \$127, three months \$67.

Fall term opens September 29.

Write for the new illustrated catalogue explaining the many unique features of this school. Address

N. J. HONG, President,
Parkland, Wash.

Glæder; Mrs. J. O. Manning, 2 Store Murve Kirsebær; Past. Raberg, en Del Bringerbær; Past. Garstad, 1 Grate og 4 Bøjer Bringerbær; Chr. Lønes, en Del Bringerbær. Rettelse—3 Rt. 27 staar: Bed Past. B. Garstad fra Roy Menighed \$5.00. Det skulde være: fra Mrs. S. A. Rabnes, Roy, Wash. O. S. Raberg, Kasse.

J.T. WAGNESS

PHOTOGRAP ER
Latest and up to date work
STANWOOD Wash.

STANWOOD

FEED & SALE STABLE

Rigs for Rent — General Teaming
J. W. Hall, Propr.

Geo. J. Ketchum

Dry Goods, Boots, Shoes & Fancy Groceries. Wholesale and retail. Stanwood, Wash.

Dr. E. J. Torney; Practice limited to diseases of Eye, Ear, Nose and Throat; Glasses fitted. Red Front Bldg., Bellingham, Wash.

**The Post Office
Confectionary Store.**

Everything in our line. Large stock of latest and standard stationery
D. CARL PEARSON.
Stanwood, Wash.

KLAEBØE DRUG CO.

(Instituted 1888)
For Specialties or at cheap prices Receipts medbragte fra de skandinaviske Lande.
Stanwood, Wash.

BEN WILLARD

Undertaker and licensed Embalmer
STANWOOD - WASH.

Hafstad & Johnson,

Heavy Shelf Hardware
STANWOOD - WASH.

Dr. Hartman

Examined Surgeon
Fra Kristiania Universitet.
Sunset 171 Independent 16
Stanwood, Wash.